

Manuál pro domácí bohoslužbu **Římskokatolická farnost Křtiny** **(aktualizace liturgických textů: 22. – 28. listopad 2020)**

Drazí bratři a sestry,
nabízíme Vám tento manuál pro domácí bohoslužbu, který můžete použít ve svých domácnostech u společné modlitby v čase pandemie.
Strukturou se podobá bohoslužbě slova, která se často užívá v podmínkách, kdy nelze sloužit mši svatou (například u vysluhování svátostí mimo mše svaté, zejména u podávání eucharistie nemocným).
V manuálu naleznete kromě textu evangelia na každý den také podnět k rozjímání, z publikace „Evangelium na každý den 2020.“

1) Připravme si místo.

Je dobré věnovat přípravě pozornost a vyzdobit místo podobně jako sváteční stůl: na ubrus připravíme kříž, Písmo svaté a svíce. Když je vše připraveno, můžeme začít rodinnou bohoslužbu.

2) Začínáme písní.

Vybereme vhodnou píseň z kancionálu anebo ze zpěvníku Hossana. Tento krok však lze vynechat. Ke zpěvu můžeme využít i texty, které naleznete na přiloženém linku:
(www.kancional.cz nebo <https://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/krestanske-pisne-183702>).

RODINNÁ BOHOSLUŽBA

Znamení kříže (všichni dělají znamení kříže)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Amen.

Zpytování svědomí (otec nebo matka uvedou tuto část výzvou)

Litujme svých hříchů a prosme nyní Pána Boha za odpuštění.

(po chvílce zpytování svědomí společně pokračují)

Vyznávám se všemohoucímu Bohu a vám všem, že často hřeším myšlením, slovy i skutky a nekonám, co mám konat: je to má vina, má veliká vina. Proto prosím Matku Boží, Pannu Marii, všechny anděly a svaté i vás, bratři a sestry, abyste se za mě u Boha přimlouvali.

(otec nebo matka pokračují)

Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a doved' nás do života věčného.

(všichni odpoví)

Amen.

(otec nebo matka říká)
Pane, smiluj se.

(všichni odpoví)
Pane, smiluj se.

(otec nebo matka říká)
Kriste, smiluj se.

(všichni odpoví)
Kriste, smiluj se.

(otec nebo matka říká)
Pane, smiluj se.

(všichni odpoví)
Pane, smiluj se.

(může se vložit slavnostní zpěv)

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Chválíme tě.

Velebíme tě.

Klaníme se ti.

Oslavujeme tě.

Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.

Pane a Bože, nebeský králi, Bože, Otče všemohoucí.

Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste,

Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.

Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi;

ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.

Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.

Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán,

ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste,

se svatým Duchem ve slávě Boha Otce.

Amen.

(Pokračuje se čtením z Písma svatého. Lze použít texty 1. čtení, žalmu a evangelia)

(www.liturgie.cz, www.vira.cz/nedelni-liturgie texty evangelia naleznete níž)

Pokračuje se společným vyznáním víry

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky:

Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.

On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umčen a pohřben. Třetího dne

vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde ve slávě soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a

mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám

vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

(Následují přímluvy)

Přímluvy spontánně anebo www.pastorace.cz/primlavy

(Následuje společná modlitba Páně, kterou uvede otec nebo matka těmito slovy:)
Nyní se pomodleme, jak nás naučil náš Pán Ježíš Kristus.

(všichni se společně modlí)

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět' se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpust' nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Amen.

(všichni pokračují společnou modlitbou Duchovního přijímání, kancionál č. 042)

Pane Ježíši Kriste,
věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen
jako Bůh a člověk. Věřím, že mě miluješ.
Také já chci tebe dokonale milovat,
ale co mohu, Pane, bez tebe?
Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě.
A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti,
prosím, přijď ke mně aspoň duchovně a učiň si u mě příbytek.
Pane, zůstaň se mnou a nedopust', abych se od tebe odloučil.
Amen.

(zde lze vložit vhodnou píseň)

(Rodinnou bohoslužbu zakončí otec anebo matka tímto způsobem)
Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

(všichni dělají znamení kříže)

Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého
a doved' nás do života věčného.

(všichni odpoví)

Amen.

(otec nebo matka říká)
Dobrořečme Pánu.

(všichni odpoví)
Bohu díky.

(na závěr lze vložit píseň z kancionálu anebo ze zpěvníku Hossana).

BOŽÍ SLOVO NA KAŽDÝ DEN
Aktualizováno od 22. listopadu 2020 do 28. listopadu 2020

22. listopadu 2020 – Slavnost Ježíše Krista Krále

1. čtení – Ez 34,11-12.15-17; 2. čtení – 1 Kor 15,20-26.28

Evangelium – Mt 25,31-46

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: `Pojdte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.' Spravedliví mu na to řeknou: `Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?' Král jim odpoví: `Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali.' Potom řekne i těm po levici: `Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.' Tu mu na to řeknou také oni: `Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?' On jim odpoví: `Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.' A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

Komentář:

Tak jako se člověk nerodí sám ale život přijímá od rodičů a žije v lidském společenství, tak ani spása není soukromou záležitostí jednotlivce. Z dnešního úryvku vysvítá důležitost mezilidských vazeb. Naši bližní nám poskytují příležitost prokazovat dobro a vposledku je to Bůh, komu v nich sloužíme. Vykoupený svět a věčná blaženost dále nejsou jakýmsi vedlejším produktem, nýbrž cílem, s nímž Bůh tento svět stvořil. Kristus, který přichází jako král, tento Boží záměr přivádí k naplnění.

23. listopadu 2020 – Památka sv. Klementa I., papeže a mučedníka

1. čtení – Zj 14,1-3,4b-5

Evangelium – Lk 21,1-4

Ježíš se rozhlédl a pozoroval, jak bohatí dávají do chrámové pokladnice

své dary. Spatřil také jednu chudou vdovu, jak tam dala dvě drobné mince, a řekl: „Opravdu, to vám říkám: Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní. Ti všichni totiž dali darem něco ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku dala všechno, co měla na živobytí.“

Komentář:

Povšimněme si jednoho drobného detailu. Chudá žena do pokladnice vhazuje nikoli jeden dvacetník, nýbrž dva desetníky. Z vnějšího pohledu to na situaci nic nemění. Vdova si ovšem musela vybrat, zda vhodí pouze jeden penízek, nebo oba. A protože dala všechno, co měla, musela se ve svém srdci rozhodnout, že dá Bohu vše a svěří svou budoucnost do jeho prozřetelnosti.

24. listopadu 2020 – Památka sv. Ondřeje Dung-Laca a druhů, mučedníků

1. čtení – Zj 14,14-20

Evangelium – Lk 21,5-11

Když někteří mluvili o chrámu, jakými krásnými kameny a pamětními dary je ozdoben, řekl Ježíš: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, (všechno) bude rozbořeno.“ Zeptali se ho: „Mistře, kdypak se to stane? A jaké bude znamení, že to už nastává?“ Odpověděl: „Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí (lidé) totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: `Já jsem to!' a `Ten čas je tady!' Nechoďte za nimi! Až pak uslyšíte o válkách a vzpourách, neděste se, neboť to se musí stát napřed, ale nebude hned konec.“ Potom jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou velká zemětřesení, na různých místech hlad a mor, hrozné úkazy a velká znamení na nebi.“

Komentář:

Jméno Ježíš znamená „Bůh zachraňuje“ a vysvětluje důvod jeho prvního příchodu na svět, který se v té době nacházel ve stavu „hlubokého pokoje“, jak píše církevní historikové starověku. Jeho druhý, tentokrát slavný příchod bude rovněž spásonosný. Na rozdíl od samozvaných mesiášů se Kristova spásonosná moc projeví ukončením příšerných katastrof a vysvobozením vyvolených z jejich vřavy. Dokáže to? Jistěže, vždyť jeho slovem vznikla nebesa a utišily se rozbouřené vody!

25. listopadu 2020 – Středa 34. týdne v mezidobí

1. čtení – Zj 15,1-4

Evangelium – Lk 21,12-19

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vztáhnou na vás ruce, budou vás pronásledovat, vydávat synagogám (na soud) a do vězení, budou vás předvádět před krále a vladaře pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví. Vezměte si tedy k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat

ani odporovat žádní vaši protivníci. Budete zrazováni i od (vlastních) rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel, a některé z vás usmrtí. Budete pro jméno mé ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Trpělivostí zachráníte svou duši.“

Komentář:

Dnešní úryvek lze propojit se slovy: „Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu“ (Mt 5, 11-12). Bůh, který ví o každém vrabci, nenechá napospas nikoho ze svých vyvolených. A i kdyby ztratili pozemský život, naleznou ho, protože následovali Beránka až na smrt. Právě pro toto připodobnění mu budou podobní i ve vzkříšení.

26. listopadu 2020 – Čtvrtek 34. týdne v mezidobí

1. čtení – Zj 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a

Evangelium – Lk 21,20-28

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až uvidíte Jeruzalém obklíčený vojskem, pak vězte, že je blízko jeho zpusťování. Tehdy ti, kdo budou v Judsku, ať utečou do hor; kdo budou v Jeruzalémě, ať z něho odejdou; kdo budou na venkově, ať do města nevcházejí, protože to jsou dny odplaty, kdy se naplní všechno, co je psáno. Běda ženám, které budou v těch dnech těhotné nebo budou kojít! Přijde totiž velká pohroma na tuto zemi a Boží trest na tento lid: padnou ostřím meče, budou odváděni jako zajatci mezi všechny národy; po Jeruzalémě budou šlapat pohané, dokud se čas pohanů nenaplní. Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na (celý) svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení.“

Komentář:

Jen stěží si lze představit svět stálejší než vesmírní oběžnice – a i tento bude otřesen. Žádné stvořené jistoty neobstojí, je bláhové si dělat zásoby výživných fazolí a pitné vody k přežití konce věků. Jedinou oporou je sám Bůh, absolutně neměnný, stálý a věrný svým příslibům, přítomný v duších svých věrných prostřednictvím milosti posvěcující.

27. listopadu 2020 – Pátek 34. týdne v mezidobí

1. čtení – Zj 20,1-4.11-21,2

Evangelium – Lk 21,29-33

Ježíš pověděl (svým učedníkům) toto přirovnání: „Podívejte se na fíkovník a všechny ostatní stromy: když vidíte, že už pučí, sami poznáváte, že léto

je blízko. Stejně tak, až uvidíte, že se to děje, poznáte, že Boží království je blízko. Amen, pravím vám: Toto pokolení nepomine, dokud se všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.“

Komentář:

Datum druhého Kristova příchodu nelze spočítat, byť se o to mnozí marně pokoušeli. Pán nás vyzývá ke zbystření smyslů a velké citlivosti k znamením. Kristův druhý příchod nikdy nebyl tak blízko jako dnes. V tomto trpělivém rozechvění plném naděje není naší oporou nic jiného než samotné Boží slovo, které je stále a osvěcuje duše věřících.

28. listopadu 2020 – Sobotní památka Panny Marie

1. čtení – Zj 22,1-7

Evangelium – Lk 21,34-36

Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den (soudu) nezastihl znenadání; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka.“

Komentář:

Není v lidských silách v každém okamžiku naplno očekávat Boží království. Bdělost, o níž hovoří Kristus, je jakýmsi spodním proudem, předznamenáním notové osnovy, které ovlivňuje všechny okamžiky našeho života. Dárcem této bdělosti, milosti posvěcující, je sám Pán. Ona proniká celou lidskou bytostí a zabarvuje každý lidský skutek. Vposledku je naší bdělostí sám Hospodin.